

El teatre interactiu com a eina
per a l'educació en valors

Ho volia dir, però...

5è, 6è de primària , 1r i 2n d'ESO

PROGRAMA DE MÀ, FITXA TÈCNICA I
SUGGERIMENTS D'ACTIVITATS

frecafre@frecafre.com

Sumari

Pg. 3 **Presentació**

Pg. 4 **Ho volia dir, però...**

PERSONATGES

Pg. 5 SINOPSI

Pg. 6 **FitxaTècnica**

Pg. 8 **Activitats per fer a l'aula**

ELS AMICS DE LA ROSA

Pg. 9 HUMILIACIÓ

Pg. 10 LA FIXACIÓ

Pg. 11 LES CARTES

Pg. 12 **Preus**

Pg. 13 **Contacte**

FITXA ARTÍSTICA

GUIÓ: Companyia de teatre FREC A FREC

Direcció: Companyia de teatre FREC A FREC

Escenografia i vestuari: Companyia de teatre FREC A FREC

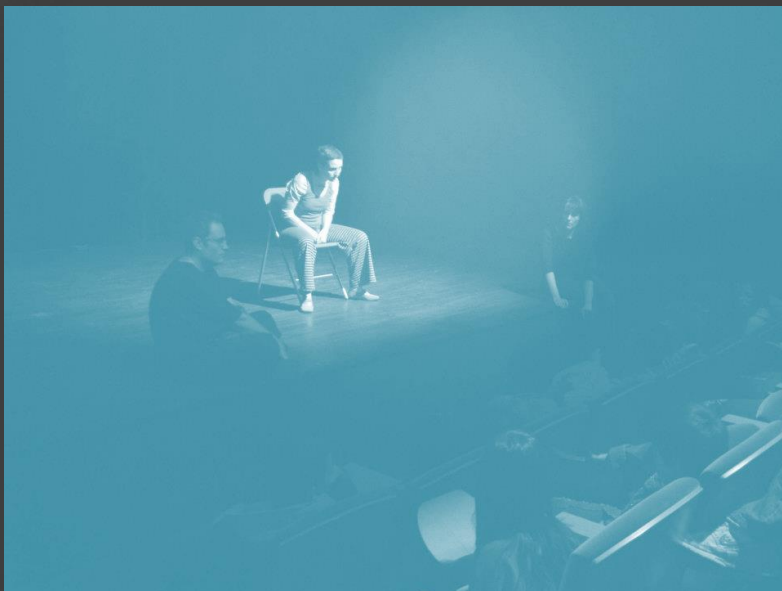
Actors: Beti Español, Joan Monells i Carme Vilar

Presentació

FREC A FREC és una companyia de teatre formada per la Beti Español, en Joan Monells i la Carme Vilar, tots tres amb una llarga experiència com a actors, dramaturgs i educadors. La companyia va néixer fa més de deu anys amb el propòsit d'utilitzar l'experiència teatral com a revulsiu per conèixer, analitzar i millorar les actituds i els possibles malentesos o conflictes que es donen en un col·lectiu determinat.

Durant deu anys han fet més d'un miler de funcions teatrals per a adolescents i grups d'adults, i han desenvolupat un model de teatre en què l'espectador es veu reflectit en allò que representen i se sent impulsat a participar d'una manera directa en el desenvolupament de l'acció teatral.

El mètode de treball consisteix, en primer lloc, a fer una tasca d'investigació amb els adolescents per recollir informació sobre el que fan, el que pensen, el que senten, el que els agradaria que passés... Amb tot el material recollit, es creen escenes, utilitzant diferents tècniques teatrals, que l'espectador reconeix immediatament perquè reflecteixen moments molt concrets de la seva vida. Així, l'espai de llibertat que s'aconsegueix crear amb la dramatització de situacions personals dels espectadors els impulsa a reflexionar i participar d'una manera activa en el col·loqui que segueix la funció.

ENLLAÇOS:

<http://www.frecafrec.com>

<https://www.facebook.com/frec.a.frec/>

<https://www.youtube.com/channel/UCGJMB9uVDe03rOph9KWfG>

[Ww](#)

CLIP PROMOCIONAL:

Ho volia dir, però...

PERSONATGES

ROSA

És una noia a qui no li agrada gens llevar-se d'hora per anar a l'institut, i li encanta mandrejar cinc minuts al llit abans de llevar-se. Li agrada dutxar-se amb el gel de roses que li havia regalat la seva àvia d'Andalusia i odia a mort que els seus pares no facin arreglar la dutxa tot i que l'aigua surt molt molt calenta o molt molt freda.

Per oblidar-se de les neures, li encanta creuar tot el bosc i anar a la cova de l'estació abandonada i fer reflexions d'allò més... filosòfiques, i no li agrada gens anar cada dia a l'insti i suportar la companya que s'as-seu al seu costat.

El que sí que li agrada és estar-se asseguda llargues hores amb en Pol. Té dos anys més que ella, però li és igual.

La Rosa no sap què li passa, però és una noia que quan es marca un objectiu fa l'impossible per aconseguir-lo.

Avui fa tretze anys i s'ha proposat que ha de ser el dia més feliç de la seva vida. Ha decidit declarar el seu amor a en Pol; ell l'entén i vol estar al seu costat per sempre més.

POL

És el millor amic de la Rosa. Té dos anys més que ella. Viu molt a prop de casa seva, per això quan els pares de la Rosa no podien cuidar-la la deixaven a casa d'en Pol. Els pares d'en Pol també deixaven el seu fill a casa de la Rosa. Es pot dir que han crescut junts, són com germans.

JUDIT

Ja ha fet els tretze anys. Estudia amb la Rosa i a classe seu al seu costat. Al principi no l'importava perquè no es coneixien, de fet no coneixia a ningú. Els seus companys de l'escola o bé van anar a un altre institut o a una altra classe. Però ara que la coneix no la suporta. A la Judit tampoc no li agrada la Rosa. Té més amics a l'aula, però com que la Rosa sempre porta els deures fets, la Judit se n'aprofita.

MARE DE LA ROSA

És una dona molt ocupada. Li hauria agradat tenir més fills, però va decidir amb el seu marit de només tenir-ne un per poder-li dedicar tot el temps possible. Però a l'empresa on treballa cada cop li donen més responsabilitats i no es pot permetre dir que no; tenen una hipoteca per pagar i volen que a la seva filla no li falti res. Malgrat això, intenta ser com una amiga per a la Rosa.

PROFESSOR

Li agrada afavorir el bon clima a classe i creu molt en el diàleg, tan entre el professorat com entre els mateixos alumnes. Pensa que amb bona voluntat es poden resoldre tots els conflictes, i se sap posar molt en la pell dels altres.

SINOPSI

PRÒLEG

Qui és i com és la Rosa

El dia del seu aniversari (finals de maig).

Ja està tranquil·la perquè ha acabat els exàmens.

Avui s'ha proposat que ha de ser el dia més feliç de la seva vida.

Ha decidit demanar a en Pol -el seu veí que sempre han jugat junts i que té dos anys més que ella- si vol sortir amb ella. Han quedat a les cinc de la tarda.

La mare crida a la Rosa per esmorzar.

ESCENA 1

Esmorzar: mare i Rosa

La mare dona un regal per sorpresa a la Rosa.

La Rosa veu que es tracta d'una brusa que odia i que troba infantil. Recrimina a la seva mare que no la coneix prou, que ella ja no és una nena.

La mare insisteix que ha de modificar el seu vestuari perquè les noies han de ser presumides.

La Rosa creu que la mare no pot controlar-la tant ni decidir per ella.

La mare decideix mirar la seva atapeïda agenda per anar a la botiga amb ella i comprar-li una altra cosa, però només hi pot anar a les cinc de la tarda.

La Rosa acaba enviant a la merda sa mare: «És la meva vida i faig el que vull».

ESCENA 2:

A l'institut: Judit, profe i Rosa

El dia ja no és tan meravellós.

A classe ningú, ni les millors amigues, no l'ha felicitada.

El profe ha dit les notes de tothom de la classe menys les de la Rosa i la Judit.

El profe les acusa d'haver copiat i els dona cinc minuts per resoldre l'enigma, aprofitant que ha de fer una trucada.

La Judit menysprea la Rosa davant els companys i l'oblige a mentir sota amenaça.

La Rosa explica al profe que ha copiat.

El profe castiga la Rosa a les cinc de la tarda i aquesta marxa de classe sense donar explicacions.

ESCENA 3

La declaració: Pol i Rosa

La Rosa no sap què li passa, però és una noia que quan es marca un objectiu el vol aconseguir. Se sent desgraciada, però al mateix temps orgullosa. Vol marxar, fugir... Necessita estar amb en Pol, ell l'entén i vol estar al seu costat per sempre més.

La Rosa espera en Pol a casa seva.

La Rosa li explica com se sent i en Pol la comprèn.

ESCENA 4:

La trucada: mare i Pol

La mare de la Rosa està molt preocupada. No sap on és la seva filla i ha mobilitzat a tothom. Fins i tot ha trucat a en Pol, però ell diu que no en sap res.

La mare de la Rosa espera en Pol a la sortida de l'institut. En Pol està a punt de dir la veritat i en aquell moment la mare de la Rosa rep una trucada i li diuen que han trobat a la Rosa.

La mare de la Rosa mira en Pol desesperada i l'abraça.

Fitxa Tècnica

Espectacle adreçat a 70 espectadors per sessió com a màxim

Espai mínim escènic: 6x4 metres com a mínim

Durada: 1h.15min

L'espectacle es pot fer en dues modalitats diferents:

Centre educatiu

Sala fosca i insonora

Necessitem endolls a prop de l'espai escènic

Cadires pel total d'espectadors

4 ampolles d'aigua

Espai amb mirall per maquillar-se i canviar vestuari

Teatre

Sala fosca i insonora

Tècnic de so i llums

4 ampolles d'aigua

Espai amb mirall per maquillar-se i canviar vestuari

Càmera negra

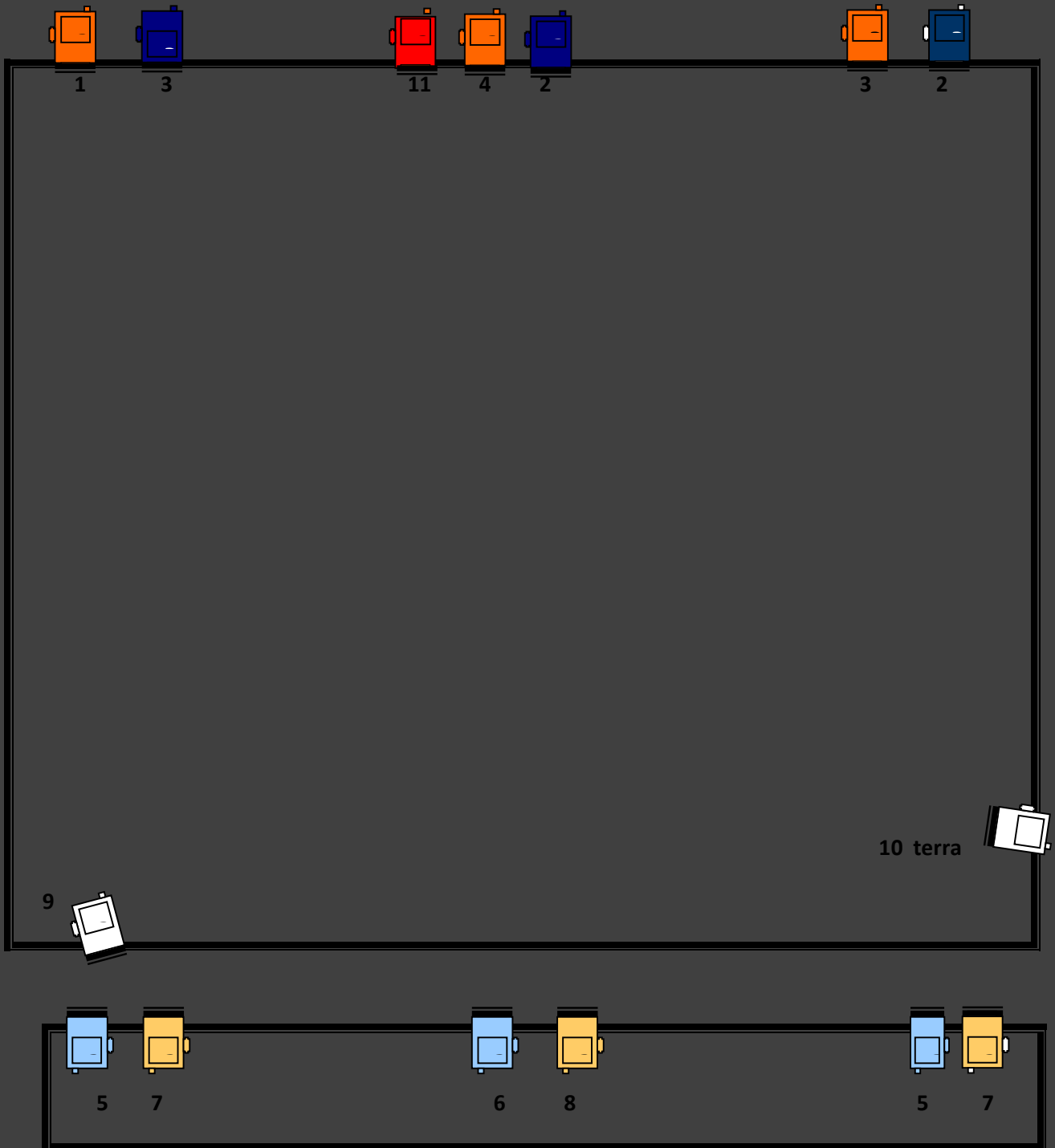
Taula de llums i so

CD o USB (pen)

Plànol Il·lums: HO VOLIA DIR,...PERÒ

- Els números corresponen als canals
- Els colors als filtres (aproximadament)
- Partim que els focos són PC

Activitats per fer a l'aula

ELS AMICS DE LA ROSA

Es parteix de l'escena en què la mare de la Rosa diu a la seva filla:

«No t'agrada? És molt més mono que aquesta pinta que portes, que sembla que t'hagis comprat la roba a Humana. La gent deu pensar que ens falten els calés. Almenys això és de marca.»

Objectiu: Aquest exercici servirà per parlar dels prejudicis i de si realment és important o no l'aspecte extern de les persones a l'hora de jutjar-les.

Exercici: Es demana als alumnes que cadascun busqui una imatge de nois i noies en revistes, magazins..., i a partir d'aquí han d'argumentar el caràcter i les aficions dels nois i noies fotografiats. Aquest exercici estaria bé posar-lo en comú amb tota la classe per poder analitzar les diferents visions que es presenten sobre les fotografies i poder generar un debat.

És bo que el professor/ra els faci reflexionar sobre diversos temes mentre ells opinen sobre les imatges.

- . Què fa que ens vestim d'una determinada manera? Volem agradar? A qui? I per què?
- . Quina relació hi ha entre el caràcter, els hobbies, els gustos i la manera de vestir?
- . Quina importància té la imatge personal per relacionar-nos en societat?
- . Per què tenim necessitat d'etiquetar-nos per la imatge que donem?
- . Seríem capaços de renunciar a la nostra manera de vestir per alguna cosa? Per quina?

On volem arribar?: Volem reflexionar sobre els esforços que fem per agradar i ser acceptats pels companys i per la societat en general, i també parlar de l'autoestima i de la recerca d'identitat.

HUMILIACIÓ

A tots ens costa ficar-nos en la pell dels altres; per això creiem que aquest exercici pot ajudar a reflexionar sobre l'empatia.

Objectiu: Volem treballar l'empatia vers les persones humiliades i la capacitat d'adaptació dels joves. Per poder sortir d'un cas d'humiliació, hem de veure les diverses opcions que hi ha i saber quines mesures podem prendre.

Es parteix de l'escena en què les dues companyes de classe discuteixen:

ROSA: De què vas, tia guarra!

JUDIT: A mi, em dius guarra? Hippie pollosa de merda!

ROSA: Saps perfectament que vas ser tu qui vas copiar.

JUDIT: Sí, però tu tens un problema: això el profe no ho sap. I a més, a qui es creurà, a una hippie pudenta i mal parlada? Segur que ni tan sols et canvies les calces cada dia [li baixa els pantalons i, quan la Rosa intenta pujar-se'ls, la Judit li agafa el braç per darrere]. Mira, porca fastigosa, si no reconeixes que has estat tu qui ha copiat, t'asseguro que faré que la teva vida sigui un infern.

[La Rosa, mig tremolant, es puja els pantalons i entra el profe.]

Exercici: Necessitem un grup de set alumnes. Un o una ha de sortir de la classe amb la consigna que, quan se l'avisí per tornar a entrar, s'ha d'adaptar a la situació proposada pel professor/ra (un claustre de professors, una reunió de la comunitat de veïns, una reunió d'una comissió de festes...).

Als alumnes que es queden a la classe i han de fer la improvisació, se'ls ha de donar la consigna que facin la vida impossible a l'alumne/na que ha d'entrar: que cada cop que vulgui parlar el facin callar, que facin gestos com si fes pudor, que quan digui alguna cosa es morin de riure. És important triar només una de les opcions i no fer-les totes alhora.

Després analitzarem amb tota la classe:

- Com se sent la persona humiliada?
- Hi ha éssers humans que frueixen maltractant els altres? Per què? Quina necessitat en tenen?
- La persona humiliada fa alguna cosa per fer-se valer i ser respectada? Què podria fer?
- Quina actitud hem de prendre en situacions com aquesta, si som la persona assetjada?
- Què pot fer una persona que veu un acte d'humiliació?

On volem arribar?: Volem que vegin que la humiliació no té res de positiu. Si no s'actua bé, es pot desencadenar una espiral molt perillosa. Són molt importants la prevenció i la reflexió sobre l'estratègia que cal seguir abans d'actuar quan algú t'amenaça, per evitar que tot acabi malament

LA FIXACIÓ

«La Rosa no sap què li passa, però és una noia que quan es marca un objectiu fa l'impossible per aconseguir-lo.»

Objectiu: L'objectiu d'aquest joc és intentar-se convèncer-se l'un a l'altre, i mirar si es pot arribar a algun tipus d'acord.

Exercici: Per parelles, un fa de jove que demana alguna cosa i l'altre de pare o mare, amic o amiga, professor o professora que l'hi neguen.

Exemples:

1. Jove - pare o mare

El jove o la jove demana diners als pares per comprar-se unes sabates esportives, i els pares li diuen que no perquè passen una mala temporada.

El/Lajove demana als pares que li deixin anar a un concert amb els amics, i els pares li diuen que no perquè arribarà massa tard i el dia següent s'ha de llevar d'hora.

El/Lajove demana als pares de quedar-se a casa sol/la i no anar a dinar a casa dels tiets, i els pares li diuen que no perquè podria causar un conflicte familiar.

2. Jove - amic o amiga

El/Lajove demana els apunts a un amic/iga de classe perquè diu que els ha perdut, i l'amic/iga li diu que no perquè només els entén ell/ella.

El/Lajove demana a un amic/iga per sortir, i ell/ella li diu que no perquè no n'està enamorat/ada.

El/Lajove demana a un amic/iga que li deixi copiar a l'examen, i l'amic/iga li diu que no perquè els poden enxampar.

3. Jove - professor o professora

El/Lajove demana al professor/ra que no el castigui, i el professor/ra li diu que no el/la perdona perquè ja ha arribat massa lluny.

El/Lajove demana al professor/ra que el deixi sortir de classe perquè ha d'anar al lavabo, i el professor/ra li diu que si s'avorreix no és culpa seva, i per tant s'ha de quedar.

El/Lajove demana al professor/ra de canviar de lloc perquè la persona que està asseguda al seu costat el/la molesta, i el professor/ra li diu que no perquè creu que a aquest company o companya li va molt bé estar al seu costat.

Per fer la improvisació hi ha d'haver un treball previ individual: el jove o la jove ha de tenir en compte les estratègies que cal seguir per convèncer l'altre/a, i aquest/a altre/a jove ha de pensar en els arguments (obstacles) necessaris per no accedir al que li diu el primer/ra.

Encara que no s'hagi arribat a cap conclusió, l'exercici ha de durar uns tres minuts, i aleshores fer la valoració amb la resta de la classe.

- Observar si se sentien còmodes en el rol que els ha tocat representar i per què.
- Veure si han esgotat tots els recursos per convèncer-se l'un a l'altre.
- Haurien pogut arribar a acords? A quins?
- És senzill posar-te en la pell dels amics, pares i professors?
- Serveix d'alguna cosa tenir una idea fixa i no deixar que te la rebatin? Què t'aporta?

On volem arribar?: Volem que els joves aprenuin a valorar la importància que té adaptar-se i arribar a acords per resoldre situacions d'enfrontament.

LES CARTES

«La Rosa, per oblidar les neures, li encanta creuar tot el bosc i anar a la cova de l'estació abandonada i fer reflexions d'allò més... filosòfiques.»

Objectiu: Volem treballar sobre les responsabilitats que tenim els uns amb els altres a l'hora de conviure en societat.

Exercici: Aquests dies, mentre era a la cova de l'estació, la Rosa ha tingut temps de reflexionar, i per això s'ha dedicat a escriure tres cartes. Per a la seva mare, per al professor i per a la seva «amiga» Judit.

A lliure elecció del professor/ra, els alumnes poden escriure el text que contindrien aquestes tres cartes.

- Què els explicaria?
- Ha de donar algun tipus d'explicació?
- Ha de demanar perdó?
- Ha d'ajudar que canviïn d'actitud els altres personatges?

Estaria bé llegir unes quantes cartes i valorar-les davant de tota la classe.

On volem arribar?: Volem que aprenguin a valorar la capacitat de respectar la manera de dir les coses d'una manera funcional i efectiva.

Preus

- **490€** (lliure d'impostos) cada sessió si es contracten més de 2 sessions.
- **540€** (lliure d'impostos) una sessió.

1. Els de més de 40 Km respecte de l'àrea de Barcelona s'ha d'afegir al preu desplaçament(0,40€/Km) i dietes(si és a més de 100km)
2. En cada sessió dels espectacles hi ha d'haver un màxim de 70 alumnes/espectador.
3. Si es tracta de fer espectacles diferents preferim fer-ho en dies diferents. Però si es tracta del mateix espectacle preferim fer sessions al mateix dia.
4. Segons la quantitat d'actuacions per a nosaltres ens és més còmode que vinguin a veure'ns al mateix lloc totes les escoles. Però, com a vosaltres us vagi bé. Ens emmotllem.
5. Quan més aviat sabem dates per reservar, millor. Un cop sapiguem tot d'una manera més concreta enviem contracte.

Contacte

frecafreca@frecafreca.com

Tel: 607 63 68 73 (Joan)

